

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Schiller, Mészner és Társai Ügyvédi Iroda (**jogi képviselő címe**; ügyintéző: dr. Schiller György ügyvéd) által képviselt **felperes neve (felperes címe)** felperes által,
a dr. Jávorfai Tibor ügyvéd (**jogi képviselő címe**) által képviselt **I. rendű alperes neve (I. rendű alperes címe)** I. rendű,
a Barcza és Társai Ügyvédi Iroda (**jogi képviselő címe**; ügyintéző: dr. Szabó Klára ügyvéd) által képviselt **II. rendű alperes neve (II. rendű alperes címe)** II. rendű alperesek ellen vételár, bérleti díj, kártérítés és járulékai megfizetése iránt indított perében,
a Fővárosi Bíróság 2007. március 13. napján kelt, 22.G.40.351/2002/156. számú ítélete ellen az I. rendű alperes fellebbezése folytán a 2007. november 9. napján megtartott tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 400.000 (Négyszázezer) forint másodfokú perköltséget, továbbá az államnak - külön felhívásra - 900.000 (Kilencszázezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Ezen ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek

15 napon belül 88.690.483 forint tőkét és ezen összeg után 2006. január 1. napjától a teljesítésig terjedő időre járó évi 20% mértékű kamatot, továbbá 74.025.504 forint összegű késedelmi kamatot; az I. rendű alperessel szembeni ezt meghaladó, illetve a II. rendű alperes ellen előterjesztett keresetet elutasította; kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a II. rendű alperesnek 1.200.000 forint perköltséget, az I. rendű alperest pedig, hogy fizessen meg a felperesnek 600.000 forint részperköltséget és megállapította, hogy a peres felek ezt meghaladó költségeiket maguk viselik. Kötelezte a felperest, hogy 250.000 forint, az I. rendű alperest pedig, hogy 500.000 forint illetéket fizessen meg az államnak külön felhívásra.

Ítéletét - a fellebbezés szempontjából jelentőséggel bíró részében - az alábbiak szerint indokolta:

A felperes mint eladó és az I. rendű alperes, mint vevő között 2001. február 23-án megállapodás jött létre, amelyben rögzítették, hogy a felperes felszámolását a Fővárosi Bíróság 2000. szeptember 22-én jogerőre emelkedett végzésével rendelte el; a felperes 2001. január 19-én zártkörű meghívásos pályázatot hirdetett a tulajdonában lévő **B. Kft. (B. Kft.)** üzletrészenek átruházására, továbbá az általa kötött 8 db vállalkozási szerződésben foglalt jogok és kötelezettségek átruházására, és e szerződések teljesítéséhez szükséges gépek, berendezések és készletek adásvételére. A felperesnek a pályázattal kifejezett célja volt tevékenységének jövőbeni fenntartása az eladó munkavállalóinak és szerződéses állományának átadásával a **B. Kft.** mint részleges jogutód részére. A vállalkozási szerződések átruházásában érintett jogosult csak a szerződések egy részében járult hozzá a **B. Kft.** részére történő átruházáshoz. Az I. rendű alperes érvényes vételi ajánlatot nyújtott be, amelyet a felperes nyertes pályázatként elfogadott, a vételi ajánlatot a felek a megállapodás 3. sz. mellékleteként nevezték meg.

A szerződés 3.1. pontjában az ajánlattól eltérően az alábbi 6 projektet jelölték meg:

sorszám:	projektszám:	projekt megnevezése:	megrendelő:
1.	22-1-75	4 db tartály + 2 db szűrő	EE
2.	63-1-02	tartályok köpenymagasítása	M. Rt.
3.	82-3-18	koksizoló 500-as blokk	M. Rt.
4.	86-2-95	700-as blokk szerelése	M. Rt.
5.	86-2-98	M.P. cs.-i olajtartályok	M.P. Kft.
6.	87-3-13	S karbantartás	M. Rt.

A szerződés 3.2. pontja szerint a felperes a vevőre engedményezte a fenti vállalkozási szerződésekben foglalt jogokat, az I. rendű alperes pedig az azokban foglalt kötelezettségek maradéktalan teljesítését vállalta; a 3.4. pont szerint a jogok és kötelezettségek átruházásának ellenértéke 50.000.000 forint, amelyet nem terhel áfa; a 3.7. pont alatt a felek rögzítették, hogy a felperes a következő projektek megvalósítására vállalkozási szerződést kötött:

sorszám:	projektszám:	projekt megnevezése:	megrendelő:
7.	82-3-12	benzinreformáló műszerkörök	M. Rt.
8.	82-3-19	A. 9 j. kút bekötése	M. Rt.

E pont szerint az I. rendű alperes tudomásul vette, hogy a **M. Rt.** által e két projekt

megvalósítására vonatkozó vállalkozási szerződésekben foglalt jogok és kötelezettségek átruházása a **B. Kft.**-re történik. A vevő kijelentette, hogy e két projektre vonatkozóan úgy jár el a kft.-n keresztül, hogy ezen projektekre is érvényesüljenek a 3.1. pontban foglalt rendelkezések.

A szerződés V. része tartalmazta a vételárat és a fizetési feltételeket, a 7.2. pont a felperes elállási jogát, a 7.3. pont a késedelmi kamat megfizetésére vonatkozó kötelezettségvállalást és a kamat mértékét. A szerződés 10.1. pontja szerint az I. rendű alperes az üzletrészt, a 3.1. pontban meghatározott projekteket, illetve a gépeket és berendezéseket 2001. február 26. napjával jogosult és köteles birtokba venni, amennyiben az összesen 68.000.000 forintot maradéktalanul megfizette.

A felek a megállapodás XIV. részében a vételi ajánlatnak megfelelően rendelkeztek arról, hogy az ún. 0-műveletes anyagokat - a vételi ajánlat B. 4. és 6. pontja - az I. rendű alperes megvásárolja, és azok ellenértékét a felperes számlája alapján a megállapodás aláírását követő 30 naptári napon belül kiegyenlíti; a felperes által megrendelt, de a szállítók által még le nem szállított anyagok vételárát a felpereshez történő beérkezéstől számított 8 napon belül a felperes értesítése és számlája alapján egyenlíti ki. A megállapodás XVI. része alatt rendelkeztek a felek a zárás napjáról, az átadás-átvételi eljárásról, rögzítve, hogy a raktári és munkahelyi készletek, illetve a befejezetlen termelési készletek átadás-átvételi eljárásának kezdőnapja a zárás napja, 2001. február 26.; a felek megállapodtak abban, hogy a zárás napján közösen megkezdik a készletek dokumentált leltárának felvételét a felperesnél hatályos leltározási utasítás rendelkezései szerint.

A felek 2001. március 12-én szerződésmódosítást írtak alá, melynek 17.3.1. pontja szerint az **M.P. Kft.** által fizetett előlegből a felperes 29.167.568 forint összeggel tartozik, amely a felperes februári teljesítése következtében módosult. A 17.3.2. pont szerint a **M. Rt.** az ún. 700-as blokk szerelésére vonatkozó szerződés alapján garanciális visszatartásként 36.961.688 forint összeget nem fizetett meg a felperesnek az eddigi teljesítései alapján; ezen összeg egy része a felperes alvállalkozóit illeti meg, a felperes javára fennmaradó egyenleg 17.187.840 forint.

Az I. rendű alperes az V. részben megállapított, összesen 68.000.000 forint összegű fizetési kötelezettségének határidőben eleget tett.

A szerződő felek 2001. február 23. napján külön szerződésben rendelkeztek arról, hogy az Mt. 106. § (1) bekezdése alapján határozott időtartamra, az átruházott projektek kivitelezésének befejezéséig a felperes alkalmazásában álló 18 dolgozó kirendelésre kerül az I. rendű alpereshez, aki személyenként 1.000 forint + áfa összegű óradíj megfizetését vállalta.

A felperes és I. rendű alperes között a megállapodás XIV. részében szabályozott, illetve a birtokba adási jegyzőkönyvben rögzített ügyletekkel kapcsolatban elszámolási vita keletkezett. Az I. rendű alperes annak ellenére, hogy egyes felperesi igények alapjául szolgáló tények teljesítések tekintetében elismerő nyilatkozatokat tett, fizetési kötelezettségének az átvállalt projektekkel kapcsolatban keletkezett igényére hivatkozással, nem tett eleget.

A befejezetlen termelési készletek tekintetében az I. rendű alperes bonyolult, helyszíni szerelési munkák menet közbeni átvételére és folytatására vállalt szerződéses kötelezettséget. A felperes által az átadásig elvégzett helyszíni szerelési részmunkák, azaz a befejezetlen készletállomány mennyiségének

megállapításáról valós képet adó leltár elkészítésére csak és kizárólag a munkálatok I. rendű alperes részére történő átadásának legelső napjaiban volt tényleges lehetőség, tekintettel arra, hogy az átadás-átvétellel az I. rendű alperes a munkaterületet átvette és a helyszíni szerelés kivitelezését saját irányítása alatt folytatta. A leltározást a felek 2001. február 26. napján megkezdték, de miután a leltározás módszere tekintetében közöttük vita keletkezett, az I. rendű alperes a leltár elkészítésében nem vett részt.

A felek között e körben, a birtokba adástól kezdődően folyt egyeztetés, a felperes a 700-as blokk szerelése megnevezésű projekt kapcsán 147.617.794 forint igényt terjesztett elő. Az I. rendű alperes vezérigazgatója által a felperes felszámolóbiztosa részére megküldött 2001. július 11-i levélben többek között rögzítésre került, hogy az I. rendű alperes a befejezetlen készlet ellenértékeként 34.230.916 forint összeget ajánl fel. E levél mellékleteként megküldte az I. rendű alperes a felperesnek az alperesek között számlarendezés tárgyában felvett jegyzőkönyvet, amelyben a jelenlévők azt állapították meg, hogy az I. rendű alperes által elvégzett munkák tételes felmérése teljes mértékben nem számlázható le túlszámlázás miatt. Erre tekintettel az I. rendű alperes a levélben a túlszámlázás összege erejéig igényt terjesztett elő a felperessel szemben és - az elszámolás egyéb tételeit is bevonva - azt rögzítette, hogy a felperest a Megállapodás alapján 30.649.689 forint illeti meg, amely összeget beszámítva az I. rendű alperesi követelésbe, 62.436.227 forint + áfa összeget a felperes tartozik az I. rendű alperesnek megfizetni. A túlszámlázás miatti igényét az I. rendű alperes a felperes elleni felszámolási eljárásba hitelezői igényként is bejelentette.

A benzinreformáló műszerkörök megnevezésű projekt kapcsán a felperes 6.248.750 forint vételár-igényt terjesztett elő, amelynek a műszaki teljesítését az alperes nem vitatta, az említett összegről a felperes F/429/2001. sz., 2001. szeptember 5-i esedékességű számlát állított ki (2001. június 18-i emlékeztető 5. pont).

Az ún. 0-műveletes anyagok és raktári készletek vételára címén a felperes 39.395.436 forint összegű igényt jelentett be.

A felperes a 700-as blokk szerelése elnevezésű projekttel összefüggésben kiállította a G-46/02. számú, 2001. április 3-án esedékes 19.378.945 forintra vonatkozó, az **M.P. cs.-i** olajtartályok megnevezésű projekt tekintetében az F-181/01. számú, 2002. április 3-án esedékes 4.665.250 forintról szóló, továbbá az utóbbi projekthez kapcsolódó G/48/02. számú, 2002. március 1. napján esedékes 15.351.241 forint összegű számlát.

A felperes által I. rendű alpereshez kirendelt 18 alkalmazott megbízási díjaként a felperes 3 számlában, összesen 6.189.375 forint összeget érvényesített; a számlák alapjául szolgáló teljesítést az I. rendű alperes nem vitatta.

Az I. rendű alperes nem szolgáltatta ki teljes körűen az **M.P. Kft.** megrendelő **cs.-i** és a **M. Rt.** megrendelő **sz.-i** helyszíni szerelési telephelyein tárolt azon gépeket, amelyek tekintetében a felek között nem jött létre adásvételi szerződés. E gépek együttes értéke 1.040.000 forint.

Az elsőfokú bíróság rögzítette a felperes módosított keresetét, melyben az alperes kötelezését kérte vételár, bérleti díj és kártérítés címén 115.287.574 forint és

járadékai megfizetésére az alábbiak szerint, azt állítva, hogy az I. rendű alperes a felek közötti megállapodás és az azt követően létrejött szerződések alapján a keresettel érvényesített fizetési kötelezettségeire nézve nagyrészt tartozáselismerő nyilatkozatot tett. Eszerint:

	Követelés alapja:	Követelés összege:
I.	a befejezetlen termelési készletek vételára	24.913.367,- Ft
II.	az ún. „0-műveletes” anyagok és raktári készletek vételára	39.395.436,- Ft
III.	a garanciális visszatartás után ki nem adott vállalkozói díj, mint kártérítés	17.179.840,- Ft
IV.	a jövőbeni kötelezettség-vállalás miatti, projektek vételár-különbözete	12.629.412,- Ft
V.	a kirendelés (technológiai szerelés óradíja) megbízási díja	6.189.375,- Ft
VI.	a konténerek bérleti díja	2.000.000,- Ft
VII.	a gépjárművek bérleti díja	1.986.768,- Ft
VIII.	a vissza nem szolgáltatott gépek értéke, mint kártérítés	1.040.000,- Ft
IX.	a tárgyi eszközök (gépek) vételára	422.500,- Ft
X.	a munkásszálló költségének megtérítése, mint albérleti díj	113.625,- Ft
XI.	az I. rendű alperes jogalap nélküli gazdagodás	9.417.251,- Ft

A fentebb részletezett tőke után az egyes részkövetelések esedékességétől 2005. december 31. napjáig terjedő időszakra összesen 93.771.573 forint késedelmi kamat, illetve 2006. január 1-től a tőke után járó, szerződésen alapuló 20% mértékű késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az I. rendű alperest.

Az elsőfokú bíróság összefoglalta az I. rendű alperes ellenkérelmét, amely a kereset elutasítására irányult. Az I. rendű alperes arra hivatkozott, hogy tévesen nevezte a felperes az egyes követelésekkel összefüggésbe hozható elismerő nyilatkozatát tartozás-elismerésnek. Noha az igények nagy részét illetően az I. rendű alperes a műszaki teljesítést nem vitatta, kezdettől fogva hivatkozott arra, hogy a felperes követelései azért alaptalanok, mert az elvégzett munkája ellenértékét nemcsak megkapta a II. rendű alperestől, hanem vállalkozói díjat is ő kapott olyan teljesítésekért, amelyeket a megállapodás aláírását követően az I. rendű alperes végzett el. Előadta, hogy a felperes ellen folyamatban lévő felszámolási eljárásban jelentős hitelezői igényt jelentett be a felek megállapodásának elszámolása kapcsán, főleg a befejezetlen állományként kezelt követelésekre. Ellenkérelmét elsősorban a befejezetlen termelési készletek tekintetében terjesztette elő, míg az ún. 0-műveletes anyagok kapcsán arra hivatkozott, hogy a felperes ezek ellenértékét izometriánként (csőszakaszonként) elszámolta, az ismételt elszámolás pedig kétszeres fizetést jelentene.

A II. alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes I. rendű alperessel szembeni módosított keresete nagyrészt megalapozott, míg a II. rendű alperest illetően a kereset alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállás alapján a felperes módosított kereseti kérelmeinek részben helyt adott:

A I., II., IV. és IX. alatt a felperes által előterjesztett igényekről a bíróság a felek között a Megállapodás részeként, illetve a birtokba vételi eljárás folyamatban léte alatt megkötött adásvételi szerződések alapján - a Ptk. 365. § (1) bekezdésében foglaltaknak is megfelelően - rendelkezett, és az I. rendű alperest vételár címén kötelezte a módosított kereset szerinti összegek megfizetésére.

A befejezetlen termelési készletek vételáraként I. sz. alatt előterjesztett kereseti kérelem részeként a felperes által a **B. Kft.** részére átruházott ún. benzinreformáló műszerkörök megnevezésű projekttel kapcsolatos 6.248.750 forint összegű igény tekintetében az I. rendű alperest az elsőfokú bíróság a **B. Kft.** teljesítéséért vállalt készfizető kezessége alapján marasztalta. Kezesi helytállási kötelezettségét a megállapodás 3.7., 13.3., 17.4. pontja alapján állapította meg. Utal arra, hogy bár a felek az I. rendű alperes készfizető kezességét megállapodásuk XIII., a munkajogi jogutódlással összefüggő rendelkezéseket tartalmazó részében rögzítették, a szerződés egyéb, fentebb konkrétan megjelölt rendelkezései szerint, illetve annak a ténynek az alapján, hogy a megállapodás kiterjedt a **B. Kft.** 100% mértékű üzletrészére, az I. rendű alperesnek a Ptk. 274. § (2) bekezdése szerinti kötelezettségének fennállása megállapítható volt.

Az elsőfokú bíróság a V. alatti kereseti kérelemről a felek megállapodása és a Ptk. 478. § (1) bekezdése alapján határozott és kötelezte az I. rendű alperest megbízási díj címén 6.189.375 forint megfizetésére.

Megalapozottnak ítélte az elsőfokú bíróság a felperes VIII. alatti, a vissza nem szolgáltatott gépek értékére vonatkozó kártérítési igényét, amelynek teljes egészében helyt adva 1.040.000 forint megfizetésére kötelezte az I. rendű alperest. Elutasította az elsőfokú bíróság a felperes III. és XI. alatt előterjesztett igényét.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a peres felek nyilatkozatainak az általuk becsatolt okiratokkal történő egybevetése, illetve a perben beszerzett szakértői vélemények alapján állapította meg.

A bizonyítási eljárás során az elsőfokú bíróság a felek képviseletében a befejezetlen termelési készletek, illetve az ún. 0-műveletes anyagok és raktári készletek leltározására meghatalmazott alkalmazottait tanúként hallgatta meg. A tanúvallomásokban foglaltak az ezt követően beszerzett szakértői véleményekre tekintettel a per elbírálása szempontjából lényeges tényeket nem bizonyítottak, arra is tekintettel, hogy az I. rendű alperes a felperes e körben előterjesztett igényére nézve legalább 34.230.916 forint erejéig elismerő nyilatkozatot tett. A perben kirendelt szakértők az I. és II. alatti kereseti kérelem alapjául szolgáló teljesítéseket, illetve a módosított keresetnek megfelelő felperesi igényt összecszerűségében megalapozottnak minősítették. A felek észrevételeit követő szakértői vélemény kiegészítések és pontosítások a felek által rendelkezésre bocsátott okiratok és nagyrészt az I. rendű alperes által a teljesítés ténybeli alapjára vonatkozó elismerésére figyelemmel egyértelmű, határozott véleményt rögzítettek.

A szakértői vélemények a V.-X. alatt 6 különböző jogcímen előterjesztett felperesi igény tekintetében a felek egyező előadására történő utalás mellett egyértelműen nyilatkoztak a felperesi követelés megalapozottságáról, az I. rendű alperes e tételek tekintetében a tényállást, illetve a szakértői vélemény megállapításait nem vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű alperes támadta meg fellebbezéssel, melyben annak részbeni megváltoztatását és a fellebbezésben megjelölt felperesi követelések elutasítását, ezáltal az I. rendű alperest terhelő fizetési kötelezettség mérséklését kérte: a kereset elutasítását bizonyítottság hiányában kérte a **cs.-i** 0-műveletes anyagokat illetően, s ezáltal a marasztalási összeg 20.016.491 forinttal való csökkentését; a benzinreformálóval összefüggő követelés elutasítását a készfizető kezesség hiányában, ezáltal a marasztalás 6.248.750 forinttal való csökkentését, a kirendelt dolgozók díjaként megítélt követelés 3.483.125 forinttal történő csökkentését, továbbá a vissza nem szolgáltatott gépekkel kapcsolatos kereseti kérelem elutasítását ugyancsak bizonyítottság hiányában, s ennek következtében a marasztalás összegének 1.040.000 forinttal történő mérséklését, összesen 30.788.366 forint összegben. Emiatt a tőkésített kamatkövetelés elutasítását kérte 24.765.876 forint erejéig.

Fellebbezését az alábbiakkal indokolta:

Az elsőfokú bíróság az I. rendű alperest olyan felperesi követelések tekintetében is marasztalta, amelyek a perbe becsatolt bizonyítékok, illetve szakértői vélemény szerint nem az I. rendű alperest terhelik. Az elsőfokú bíróság egyes kereseti követelések tekintetében a felek között 2001. február 23-án létrejött megállapodásban (alap megállapodásban) foglaltak téves értelmezésével marasztalta az I. rendű alperest.

Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg ítéletében, hogy az I. rendű alperest terheli a benzinreformáló munkáihoz kapcsolódó követelés, ugyanis az alap megállapodásában nem szerepel az I. rendű alperes készfizető kezesi kötelezettségvállalása a senki által nem vitatottan a **B. Kft.** által végzett munkákkal összefüggő költségeket illetően.

A **cs.-i** munkák 0-műveletes anyagainak (4.665.250 forint és 15.351.240 forint, összesen: 20.016.490 forint) megfizetésére úgy kötelezte az elsőfokú bíróság az I. rendű alperest, hogy a felperes semmivel sem bizonyította, hogy a kérdéses anyagokat az I. rendű alperesnek átadta. A perben eljáró szakértők összecszerűségében igazolták a felperesi követelést, de az egyértelműen rögzítésre került a szakvéleményben is, hogy közös leltár e vonatkozásban nem volt.

Az F183/01. számú, a G-4802 számlában korrigált követeléssel összefüggésben arra hivatkozott, hogy a felperes szerint előző számlája téves összeadás eredménye volt, s utalt arra, hogy az I. rendű alperes a korábbi számla összegét nem vitatta. Az I. rendű alperes többször is azt nyilatkozta, hogy az F183/01. számú számlára vonatkozóan a felek közötti egyeztetési jegyzőkönyvben tett elismerő nyilatkozat egy számlaösszegre vonatkozott, amely mögött nem volt leltár, a műszaki igazgató annak összecszerűségére nyilatkozott.

A kirendelt dolgozók által végzett munkák ellenértékére vonatkozó követeléssel kapcsolatosan a **F. F.** által készített kiegészítő szakértői véleményben (amelyet

2005. június 13-án érkezett a bíróság 107-es sorszáma alatt csatolva az iratokhoz), egyértelműen megállapítást nyert, hogy a **cs.-i** munkák tekintetében a felperes 1.271.250 forint értékben nem az I. rendű alperes részére végzett munkák költségeit számolta el. Ugyanakkor az I. rendű alperes a peres eljárás során nyilatkozta és okirattal igazolta, hogy a **sz.-i** 500-as blokk szerelési munkái tekintetében a 2004. október 15-én kelt beadványa A/3 alatti melléklete szerint az elszámolás megtörtént a felperessel, így a kirendelt dolgozók költsége címén érvényesített igény sem illeti meg 2.211.875 forint összegben a felperest. A kirendelt dolgozók által végzett munkák ellenértékeként a felperesnek mindössze 2.706.250 forint jár.

Az elsőfokú bíróság által megítélt 1.040.000 forint sem illeti meg a felperest a vissza nem szolgáltatott gépek, berendezések ellenértékeként, mivel semmilyen okirati bizonyítékát nem adta annak, hogy ezeket az eszközöket az I. rendű alperesnek bármilyen jogcímen átadta.

Fellebbezését azzal egészítette ki, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását kéri az eddig nem érintett befejezetlen termelési készlet értéke tekintetében, figyelemmel arra, hogy a periratok között lévő 2005. március 31-i szakvéleményben **F. F.** szakértő az ítélettel szemben (ítélet 8. oldal I. tétel) nem bruttó 24.913.367 forintban, hanem nettó 14.931.654 forint + áfa összegben, vagyis 19.863.388 forintban jelölte meg az e címen a felperest megillető összeget. Az ettől eltérő, a felperes javára számított érték megállapítás indokát az ítélet nem adta meg. A fellebbezésben előadottakon túl vitatta a kirendelt dolgozók után járó megítélt összeg további 2.211.875 forintnyi részét, mivel ilyen összeggel szerepel e tételben az **á.-i** 500-as blokkal kapcsolatos munkavégzés, amelyet a **B. Kft.-vel** szemben érvényesíthet a felperes.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján.

Fellebbezési ellenkérelmét a fellebbezési tárgyaláson szóban, majd előkészítő iratában indokolta, ismételten csatolva az idevágó okirati bizonyítékokat. Az ún. 0-műveletes anyagokkal összefüggésben azzal érvelt, hogy ezeket az anyagokat az I. rendű alperes igazoltan átvette, azok ellenértékét azonban az erre vonatkozó megállapodás ellenére nem fizette meg; a nyilvánvaló számítási hiba pedig nem mentesíti az I. rendű alperest a vételár megfizetésének kötelezettsége alól. Az eredeti és a helyes összegű számla „Leltárlista” című mellékleteinek összevetéséből megállapítható, hogy azok műszaki tartalmukban megegyeznek. A kirendelt dolgozók munkavégzését illetően arra hivatkozott, hogy a megbízást a felperes a csatolt okiratokkal és a kirendelt szakértők véleményével összhangban hiánytalanul teljesítette. A kirendelt dolgozók teljesített munkaidejét az I. rendű alperes illetékes dolgozói igazolták (4951,5 órában); a kirendelt munkavállalókat konkrét feladatok elvégzésére az I. rendű alperes utasította. Előadta, hogy az **á.-i** 500-as blokkal kapcsolatos munkák a 2001. április 9-én kelt engedményezési megállapodásnak nem képezték tárgyát, ugyanis az a megállapodás az 500-as blokk befejezetlen készleteire vonatkozott, ezt a felek magában a megállapodásban rögzítették.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésére álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével, helyesen állapította meg, s helytálló az abból levont jogi következtetése is.

A másodfokú bíróság előrebocsátja, hogy az I. rendű alperes - elsőfokú bíróságra 2007. június 5-én érkezett - fellebbezés kiegészítése nem megengedett, ugyanis a fellebbezési kérelem nem terjeszthető ki az ítélet eredetileg fellebbezéssel nem támadott, ezért jogerőre emelkedett részére [Pp. 247. § (2) bekezdés]. Az I. rendű alperes a 2007. szeptember 14-én megtartott másodfokú tárgyaláson maga is úgy nyilatkozott, hogy azt csupán korábbi fellebbezése indokolásának kéri tekinteni. Ezért az e beadványban foglaltak - kivéve amennyiben a korábban előterjesztett fellebbezés indokolásához tartoztak - nem képezték a másodfokú eljárás tárgyát.

Az ítéletábra álláspontja szerint helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes által a **B. Kft.**-ért, a 2001. február 23-án kelt megállapodás 13.3. pontjában vállalt készfizető kezességét illetően, indokolásával a másodfokú bíróság egyetértett, azt csupán az alábbiakkal egészíti ki.

Noha a készfizető kezességre [Ptk. 273. § (1) bekezdés, 274. § (2) bekezdés a) pont] vonatkozó I. rendű alperesi kötelezettségvállalás a 2001. február 23-án kelt megállapodás munkajogi jogutódlásra vonatkozó XIII. részében található, a 13.3. pont szövegéből - nevezetesen, hogy „a vevő kötelezettséget és készfizető kezességet vállal arra, hogy biztosítja a **B. Kft.** folyamatos működését, beleértve *mindenekelőtt* a munkabérek és a közterhek fizetését” - alappal vonható le az a következtetés, hogy az I. rendű alperes az e szerződéssel tulajdonába kerülő egyszemélyes társaság folyamatos működésével összefüggő kezességvállalása mindenekelőtt, de nem kizárólag a munkabérek és a közterhek folyamatos fizetésére vonatkozott, s a vele szerződő (s ezáltal a kezességi szerződés jogosultjává váló) felperessel szembeni egyéb, a folyamatos működésből eredő követelésekre is kiterjedt. A kezességvállalás e formája megfelelt a jogszabályoknak: abból a kezességvállalás módja, a kötelezett és a jogosult személye, s az a jogviszony, amelyből eredő kötelezettségekért az I. rendű alperes kezességet vállalt, egyértelműen megállapítható. Az adott ügyre irányadó, a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXIV. törvény (Gt.) 173. §-ának (3) bekezdéséből következően az egyszemélyes társaság tagja az alapító okiratban vagy annak módosításában az egyszemélyes társaság tartozásaiért korlátlan és teljes felelősséget vállalhat. Adott esetben nem a Gt. 173. § (3) bekezdésében említett formában, terjedelemben és módon vállalt felelősségről van szó, mindazonáltal e jogszabályi rendelkezésből is az következik, hogy nincs akadálya annak, hogy az egyszemélyes társaság tagja egy, az említett felelősségvállalásnál korlátozottabb, adott esetben csak a felperessel szemben és csak az egyszemélyes társaság folyamatos működésével összefüggő kötelezettségekért vállaljon készfizető kezességet. Ahogyan arra az elsőfokú bíróság is rámutatott, az említett megállapodás 13.3. pontjában megfogalmazott kezességvállalási konstrukció a

felek között létrejött megállapodás egészével (különösen a II. és III. részekkel) összefüggésben értelmezhető, s nem lehet elvonatkoztatni attól a körülménytől, hogy a megállapodás 3.7. pontjában foglalt két projektre vonatkozó vállalkozási szerződésben foglalt jogok és kötelezettségek **B. Kft.**-re történő átruházásában a felek úgy állapodtak meg, hogy az említett két projekt megvalósítására vonatkozóan az I. rendű alperes köteles oly módon eljárni, hogy az említett kft.-n keresztül megvalósuló projektekre is érvényesüljenek a 3.1. pontban foglaltakat illetően, az e szerződésben foglalt rendelkezések.

A **cs.-i** munkák 0-műveletes anyagait illetően is helytálló az elsőfokú bíróság döntése. A peranyagból tényként volt megállapítható, hogy az I. rendű alperes az „M.P. Cs.-i Olajtartályok” projekt gépészeti 0-műveletes anyagait átvette a felperestől; ezt **Sz. J.** és **P. I.** tanúvallomása is alátámasztotta. Az F/183/I. számú, G47/2. számú számlával sztornírozott, illetve a kijavított összeget tartalmazó G48/02. számú számla alapbizonylata a „0-műveletes anyagokat leltár szerint” készített listája volt. Mindkét leltárlista azonos mennyiségben ugyanazon anyagokat és részösszegeket tartalmazza. A számítási hiba egyébként az F/75 alatt csatolt leltár bizonylatból magából is megállapítható. E ténnyel összhangban van **F. F.** szakértő jegyzőkönyve, éppúgy mint a 105. sorszám alatt csatolt közös (könyv- és műszaki) szakértői vélemény. Az I. rendű alperes azt, hogy a felperes a szóban forgó ellenértéket a megrendelő által teljesített kifizetések keretében már megkapta, csupán (általánosságban mozogva) állította, azonban annak konkrét megtörténtét nem bizonyította.

A 2001. február 23-án kelt szerződés alapján kirendelt munkavállalók munkavégzését illetően is helytálló az elsőfokú bíróság döntése; az elsőfokú bíróság e körben is helyesen értékelte a rendelkezésére álló bizonyítékokat. A kirendelt munkavállalók által teljesített munkaórákat az I. rendű alperes erre feljogosított alkalmazottai igazolták, s a kirendelt dolgozók létszámára, a kirendelés helyére, óradíjukra és a teljesítés igazolására vonatkozóan a felperes előadásával egybehangzó megállapítást tartalmaz **F. F.** kirendelt igazságügyi szakértő 2004. június 14-én kelt szakvéleménye is. A felek tárgyalásáról 2001. július 12-én felvett jegyzőkönyv 16. pontjában az I. rendű alperes a felperesnek kirendelt dolgozói után járó, F217/01 és F243/01 számon számlázott díjat jogalapjában és összegszerűségében nem tette vitássá, azt a felek közötti teljes körű elszámolás eredményére hivatkozva nem fizette meg.

A másodfokú eljárásban e körben helyesen hivatkozott a felperes az általa megjelölt okirati bizonyítékokra, míg az I. rendű alperes a fellebbezésben előadott állításait nem bizonyította. A 2001. április 9-én kelt háromoldalú megállapodás (engedményezési szerződés) szövegéből, különösen a felperes és az I. rendű alperes között létrejött megállapodás tárgyának megjelöléséből az tűnik ki, hogy e megállapodás az 500-as blokk befejezetlen készleteire vonatkozik, s nem tartalmaz rendelkezést a kirendelt munkavállalók után járó díjazással összefüggésben. Az I. rendű alperes képviselője a 2005. október 18-án megtartott tárgyaláson (129. számú jegyzőkönyv 10. oldal) úgy nyilatkozott, hogy a 107. számú kiegészítő

szakvéleményben foglaltakat nem vitatja, márpedig ebben a szakértő úgy foglalt állást, hogy az á.-i munkákat nem a kirendelt dolgozók végezték.

A Fővárosi Ítéltábla az I. rendű alperes fellebbezésében a birtokába került, de a felperesnek vissza nem szolgáltatott 1.040.000 forint értékű berendezések vonatkozásában tett előadását nem találta alaposnak. E körben a fellebbező I. rendű alperes arra hivatkozott, hogy a felperest azért nem illeti meg az elsőfokú bíróság által megítélt követelés, mert semmilyen okirati bizonyítékát nem adta, hogy ezeket az eszközöket az I. rendű alperesnek bármilyen jogcímen is átadta volna. A peranyagból az volt megállapítható, hogy a felek megállapodása alapján megkezdett közös átadás-átvételi eljárásról az I. rendű alperes képviselője távozott, ennek következtében a jelenléte nélkül felvett leltárt - mivel annak hitelességét saját magatartása hiúsította meg - alappal, pusztán emiatt nem vitathatja. E körben a peranyagban található okirati bizonyítékok közül a felperes által megbízott Sz. J. magánszakértő által készített, 2001. március 27-én és március 30-án kelt leltár mint okirati bizonyíték a felperes előadását támasztotta alá. E követelésre az I. rendű alperes képviselője a 2005. október 18-án megtartott tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy „e körben ezt az értéket nem vitatom” (129. sorszámú jegyzőkönyv 10. oldal).

A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 900.000 forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket [Pp. 78. § (1) bekezdés, 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés, 2002. évi XLII. törvény 310. § (1) bekezdés], továbbá a felperesnek 15 nap alatt - csatolt megállapodás hiányában - a jelen ügyben még alkalmazandó, 8/2002. (III. 30.) IM rendelet 2. § (3) bekezdése alapján mérlegeléssel megállapított, a felperes jogi képviseletével összefüggésben felmerült (áfát is tartalmazó) ügyvédi munkadíjból eredő 400.000 forint másodfokú perköltséget.

Budapest, 2007. november 9.

Pálné dr. Mikola Júlia s.k.
a tanács elnöke

dr. Vuleta Csaba s.k.
előadó bíró

Dr. Gál Judit s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

(Varga Beatrix)